

РЕШЕНИЕ

№ 11927

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9886** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, вр. чл.189ж, ал.5 ЗДвП.

Делото е образувано по касационна жалба подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“, срещу Решение № 3642 от 08.08.2024г., постановено по АНД № 20231110217874/2023г. на СРС, 147 състав, с което е отменен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система на пътни такси по чл.10, ал.1 ЗП, № [ЕГН] от 25.03.2021г.

Касаторът поддържа, че решението е неправилно. Поддържа, че ЕФ съдържа необходимите от закона реквизити и е редовен от външна страна документ. Нарушението е установено безспорно по предвидения в закона ред – съставяне на доклад от поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси, а нарушителят е санкциониран правилно на основание чл.179, ал.3б ЗДвП. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което жалбата срещу издадения електронен фиш да бъде отхвърлена.

Касационната страна – ЕТ „Ники-Николай Колев – Стефка Колева“, чрез своя пълномощник оспорва жалбата с подаден писмен отговор.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че обжалваното решение на СРС е правилно.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните във въззивното производство доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира следното:

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба на ЕТ „Ники-Николай Колев – Стефка Колева“ против електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система на пътни такси по чл.10, ал.1 ЗП, № [ЕГН] от 25.03.2021г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на едноличния търговец е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева, на основание чл.187а, ал.1 и 3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.139, ал.5 и 7, вр. чл.102, ал.2 от ЗДвП. От фактическа страна описаното в ЕФ нарушение се изразява в установено на 25.03.2021г. в 12:56 часа нарушение с ППС влекач Скания Р 420 ЛА 4х2 М., рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20100, брой оси 2, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, за движение в Столична община, по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платната пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената. Независимо от наложената санкция, е посочено, че се дължи и заплащане на реалното дължимата такса от 133 лева.

Пред СРС са представени електронният фиш и доказателствен запис по нарушението, с приложени фотоснимки на ППС, от които се установяват посочените в ЕФ фактически обстоятелства, послужили като основание за издаването му.

С влязло в сила определение № 20699/21.10.2024г., съдебното производство по настоящото дело е спряно, до постановяване на решение по дело С-61/2023г. на Съда на ЕС, тъй като с оспорения ЕФ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на ЕТ „Ники-Николай Колев – Стефка Колева“ за нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на основание чл. 187а, ал. 1 ЗДвП във вр. с чл. 179, ал. 3б ЗДвП, осъществено чрез незаплатена дължима пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). Постановеният преюдициален въпрос по дело С-61/2023 г. на СЕС е именно във връзка със съответствието на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури и националната правна уредба, като разглежданата в настоящото производство, с която се предвижда налагане на имуществена санкция във фиксиран размер за нарушенията на правилата относно задължението за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, и при положение че е предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност при заплащане на т. нар. "компенсаторна такса".

След постановяване на Решение на Съда (шести състав) от 21.11.2024г., производството е възобновено с определение от 27.11.2024г.

С цитираното Решение на съда от 21.11.2024г. по дело С-61/2023г., СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в

него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

От посоченото следва, че санкционната разпоредба на чл. 187а, ал. 1 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "Имуществена санкция" в абсолютен размер от 2500 лева, противоречи на съдържащото се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури изискване за съразмерност на предвидените наказания, доколкото от страна на законодателя не е оставена възможност наказанието да бъде индивидуализирано, в частност като се отчитат характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и други подобни. Това ясно се установява и в настоящото производство, от което е видно, че дължимият размер на неплатената пътна такса възлиза на 133 лева. В тази връзка е видно, че не е възможно тази разпоредба да бъде тълкувана по начин, който да гарантира съответствие с принципа за съразмерност на наказанията, установен в чл.9а от Директивата, доколкото както вече се посочи наказанието е определено в абсолютен размер и съдът няма правомощие да определя наказание извън предвидения в закона размер.

В същото време, разпоредбата на чл.6 от ЗАНН въвежда принципа на законоустановеност на административното наказание, налагано по административен ред, за извършено противоправно деяние нарушаващо установения ред на държавното управление. В тази връзка, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице, освен елементите на фактическия състав на нарушението, в закон следва да бъде определено и наказанието, което се предвижда за това нарушение.

На основание чл.633 ГПК, решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. При зачитане на решението по дело C-61/2023г. следва, че посочената в ЕФ санкционна норма следва да остане без приложение, което има за последица отмяна на електронния фиш, поради липса на определено в закон наказание за посоченото административно нарушение.

С Решение на СЕС от 9 март 1978 г. по дело Simmenthal се налага разбирането, че е налице задължение на националния съд да не приложи националните разпоредби, които създават пречки за пълната ефикасност на общностните норми. Както се сочи в това решение, в качеството си на общностен съд на общото право, националният съд има задължението да приложи общностното право в неговата цялост и да защити правата, които то предоставя на частноправните субекти, като остави без приложение всяка разпоредба на вътрешното право, която е в противоречие с общностното право.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело C-61/2023 г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за

съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, поради обстоятелството, че наложеното наказание е предварително определено в абсолютен размер без да е оставена възможност за неговата индивидуализация.

По тези съображения оспореният електронен фиш следва да бъде отменен. До този извод е достигнал и СРС, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл.143 АПК в полза на касационната страна следва да бъдат присъдени сторените от нея разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 650 лева съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 09.10.2024г.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, V касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3642 от 08.08.2024г., постановено по АНД № 20231110217874/2023г. на СРС, 147 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“, да заплати на ЕТ „Ники-Николай Колев – Стефка Колева“ с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143 АПК, сумата от 650 лева – съдебни разноси в касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.